

תפוח הזהב

"מלכי האדר! אמר הצער "באתי לךחת את מטבעות הזהב שלי".

"מה זאת אומרת? איזו מטבעות?" שאל המלך בכעס.

"את הcad מלא מטבעות הזהב, שנתתי לך הלוואה לפני שבועיים".

כעת המלך התרגז באמת "מה? נתת לי cad מלא מטבעות זהב? זה שקר!"

"אהה" צחק הצער "אם אתה אומר שהה שקר, תן לי את תפוח הזהב!"

המלך כמובן לא רצה לעשות זאת וילך אמר "הא, עכשו נזכרתי! זה נכון. אני מצטרע, לגמרי שכחתי על הזהב שננתת לי".

"מצוין" קרא הצער "از תחזיר לי את מטבעות הזהב שבכד!"

המלך הבין שנפל בפח. הוא נתן לבחור הצער את תפוח הזהב, אבל מאז עבר לו כל חשך לשמעו שקרים.

היה פעם מלך עשיר מופלג, אך משועם כי הכל עבورو עשו אחרים. لكن רצה מאד שישעשעו אותו ולכן הודיע בכל ממלכתו, שמי שייספר לו שקר, אבל כזה שהוא לא יוכל להאמין בו, יקבל תפוח עשוי זהב טהור.

באו אליו אנשים רבים וסיפרו לו סיפורים דמיוניים, אבל המלך לא התכוון באמת לתת למישהו את התפוח, כי הוא לא רק עשיר היה אלא גם חמדן וקמצן. הוא רק רצה למשוך אליו אנשים שייספרו לו סיפורים דמיוניים. لكن כששמע אפילו את השקר הגדול ביותר, אמר תמיד "אכן, זה יתכן מאוד!" והשקרים המוצלחים ביותר חזרו הביתה ללא פרט כלשהו.

הדברים נמשכו כר שניים עד שהגיע אל המלך בחור צעיר עם cad גדול בידיו.